

## Barcelona: global contra capital?

Pere Miret, economista i membre de la Sectorial d'Economia de l'Assemblea Nacional Catalana  
Gener de 2023

*«Barcelona sempre ha tingut l'Estat espanyol en contra, des que aquest es va constituir fa solament uns quants segles. [...] Això ha estat perquè l'Estat espanyol hipercentralista ha afavorit la seva capital finançament i amb moltíssimes inversions, que s'han regatejat a Barcelona.»*

En la perspectiva de les eleccions municipals a Catalunya el proper mes de maig s'estan presentant diferents propostes per part de partits polítics i d'altres grups. En el cas de Catalunya tenen una importància particular les eleccions municipals a Barcelona, no només pel pes de la seva població, sinó també per ser la seva capital històrica.

I Barcelona no solament ara està en el focus de l'atenció, sinó que ho ha estat especialment en les últimes convocatòries. Efectivament, en les eleccions municipals del 2015, en plena efervescència del procés d'alliberament català l'Estat espanyol també va jugar les seves cartes. Així, uns mesos abans de la decisió de les urnes l'aparell de l'Estat va filtrar al diari El Mundo que l'alcalde, Sr. Xavier Trias, d'un partit que feia bandera de l'independentisme, tenia un compte bancari a Suïssa, apuntant a un cas de possible corrupció. Es va demostrar que aquesta informació era totalment falsa. Però el mal ja estava fet i aquesta operació va servir per a decantar l'alcaldia a favor de la Sra. Ada Colau per un regidor, que encara que encapçalava una coalició d'esquerra radical, com que estava avalada pels espanyolistes de Podemos, era el que convenia a l'Estat per a frenar el moviment independentista català.

També van ser pintoresques les eleccions del 2019, en plena repressió d'independentistes, amb presos polítics i exiliats. Les forces espanyolistes confiaven en la candidatura inicialment anomenada "Barcelona capital europea" encapçalada pel Sr. Manuel Valls, ex primer ministre de França, i s'hi van abocar amb una fastuosa campanya sobrefinançada. Malgrat això, el Sr. Valls va fracassar en l'intent de conquerir la batllia, ja que sols va obtenir 6 regidors d'un total de 41. Nogensmenys, l'alcaldesa activista social no va tenir cap problema a pactar amb l'extrema dreta per a mantenir la cadira, oblidant un cop més promeses anteriors. En tot cas, l'amor per Barcelona del Sr. Valls i dels qui li van donar suport va quedar clar quan aquest va abandonar l'Ajuntament barceloní dos anys abans d'acabar el mandat. Però ja havien frenat l'independentisme, que és del que es tractava, no pas de millorar la ciutat.

Entre les propostes per a Barcelona destaca la de convertir-la en una ciutat global. Bé, Barcelona ja és una ciutat global, almenys en alguns aspectes, oi?: el 1992 va ser seu dels Jocs Olímpics, des del 2006 s'hi ha celebrat el Mobile World Congress entre moltes altres fires i congressos, té un port important, etc. Si miréssim enrere també trobaríem en la seva llarga història bimil·lenària que a l'edat mitjana Barcelona va ser ciutat «global» del Mediterrani durant la Confederació catalanoaragonesa. Però el món sempre està en evolució i el que centra l'atenció és el futur. I es diu que el futur és de les ciutats... globals.

Potser sí, però a vegades es presenten les ciutats com si els estats on estan situades

no fossin rellevants. I això no és així. I menys encara en el cas de Barcelona. De fet, Barcelona sempre ha tingut l'Estat espanyol en contra, des que aquest es va constituir fa solament uns quants segles. En especial, les dades des del 1980 indiquen que Barcelona ha perdut força pes econòmic en relació amb Madrid, fins i tot més que Catalunya. Això ha estat perquè l'Estat espanyol hipercentralista ha afavorit la seva capital financerament i amb moltíssimes inversions, que s'han regatejat a Barcelona. Quant a això, fins i tot el canvi de seu d'algunes empreses l'octubre del 2017, per les pressions de l'Estat espanyol, va tenir una importància molt menor.

Perquè l'espoli fiscal de Catalunya, d'una mitjana del 8% del producte interior brut català en les últimes dècades i que l'any 2019 es va xifrar en 20.196 milions d'euros també afecta Barcelona. En efecte, menyscaba la seva competitivitat quan no es fan les obres necessàries ferroviàries en la xarxa de Rodalies, en els accessos al port i l'aeroport ni el Corredor mediterrani, quan l'atípic gestió centralista de l'aeroport internacional per part d'AENA el perjudica, entre moltes altres raons. Si Madrid ha crescut més és sobretot perquè l'Estat hipercentralista s'hi ha abocat i així ha pogut fer dúmping fiscal en detriment de la resta de l'Estat.

Barcelona té actius importants i un gran potencial. Ara bé, aquest potencial només el podrà desenvolupar quan sigui, de nou, la capital de la República Catalana. El 27 d'octubre de 2017 es va proclamar a Barcelona, vàlidament segons el dret internacional, pel Parlament de Catalunya, segons el mandat del poble català expressat en el referèndum democràtic de l'1 d'octubre de 2017, la República Catalana. Va ser la sisena de la mil·lenària història de Catalunya i la repressió espanyola la va neutralitzar. Tanmateix, Barcelona sols podrà ser globalment com a capital de la nació catalana, ja que dintre de l'Estat espanyol estaria condemnada a esdevenir cada cop més provinciana i decadent. Aquesta és la realitat sense falses il·lusions globalistes.

\* \* \*